

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 6

เรื่อง

การสำรวจและประเมินค่าแหล่งทรัพยากรแร่

คำแถลงการณ์

มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดโดยมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 6 เรื่อง การสำรวจและประเมินค่าแหล่งทรัพยากรแร่ ซึ่งเป็นการแก้ไขของคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศที่สิ้นสุดในวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2551 (IFRS 6 : Exploration for and Evaluation of Mineral Resources (Bound volume 2009))

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

สารบัญ

	ย่อหน้าที่
บทนำ	บทนำ1-บทนำ5
วัตถุประสงค์	1-2
ขอบเขต	3-5
การรับรู้สินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่า	6-7
ข้อยกเว้นเป็นการชั่วคราวจากมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชี และ ข้อผิดพลาด ย่อหน้าที่ 11 และ 12	6-7
การวัดมูลค่าสินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่า	8-14
การวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ	8
องค์ประกอบของราคาทุนสินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่า	9-11
การวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ	12
การเปลี่ยนนโยบายบัญชี	13-14
การแสดงรายการ	15-17
การจัดประเภทรายการสินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่า	15-16
การจัดประเภทรายการใหม่สำหรับสินทรัพย์ที่เกิดขึ้นจากการสำรวจและประเมินค่า	17
การตัดยค่า	18-22
การรับรู้รายการและการวัดมูลค่า	18-20
การระบุระดับขั้นที่สินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่าจะต้องถูก ประเมินการตัดยค่า	21-22
การเปิดเผยข้อมูล	23-25
วันถือปฏิบัติ	26
การปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง	27
ภาคผนวก	

มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ประกอบด้วยย่อหน้าที่ 1 ถึง 27 และภาคผนวก ทุกย่อหน้ามีความสำคัญเท่ากัน โดยตัวอักษรหนาถือเป็นหลักการที่สำคัญ และมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ต้องอ่านโดยคำนึงถึงข้อกำหนดของแม่บทการบัญชี ในกรณีที่ไม่ได้ให้แนวปฏิบัติในการเลือกและการใช้นโยบายการบัญชี ให้กิจการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด

บทนำ

เหตุผลของการกำหนดมาตรฐานการรายงานทางการเงิน เรื่อง การสำรวจและประเมินค่าแหล่งทรัพยากรแร่

บทนำ 1 คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชีตัดสินใจที่จะกำหนดมาตรฐานการรายงานทางการเงิน เรื่อง การสำรวจและประเมินค่าแหล่งทรัพยากรแร่ ด้วยเหตุผล ดังต่อไปนี้

- (1) จนถึงปัจจุบัน ยังไม่มีมาตรฐานการบัญชีที่กล่าวถึงการบัญชีเป็นการเฉพาะสำหรับกิจกรรมดังกล่าว และกิจกรรมดังกล่าวไม่ได้ถูกรวมไว้ในขอบเขตของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 38 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง สินทรัพย์ไม่มีตัวตน นอกจากนี้ สิทธิในแร่ และทรัพยากรแร่ เช่น น้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ และทรัพยากรที่ไม่สามารถผลิตได้ใหม่นั้นไม่ได้อยู่ในขอบเขตของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (เมื่อมีการประกาศใช้) ดังนั้น กิจการจำเป็นต้องกำหนดนโยบายการบัญชีสำหรับการสำรวจและประเมินค่าแหล่งทรัพยากรแร่ตามข้อกำหนดของย่อหน้าที่ 10-12 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด
- (2) มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันสำหรับวิธีการบันทึกบัญชีค่าใช้จ่ายในการสำรวจและประเมินค่า ให้เป็นไปตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน
- (3) วิธีปฏิบัติทางการบัญชีสำหรับสินทรัพย์จากการสำรวจและการประเมินค่าทรัพย์สินซึ่งกำหนดโดยหน่วยงานผู้กำหนดมาตรฐานการบัญชีอื่นนั้น มีความหลากหลายและมักจะแตกต่างกันในวิธีปฏิบัติสำหรับค่าใช้จ่ายที่พิจารณาว่าคล้ายคลึงกัน (ตัวอย่างเช่น วิธีปฏิบัติทางการบัญชีสำหรับต้นทุนการวิจัยและพัฒนาตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 38 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง สินทรัพย์ไม่มีตัวตน
- (4) ค่าใช้จ่ายในการสำรวจและประเมินค่านั้นเป็นรายการที่มีมีสาระสำคัญต่อกิจการซึ่งดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับการสกัดแร่
- (5) การเพิ่มขึ้นของกิจการที่มีค่าใช้จ่ายในการสำรวจและประเมินค่า ที่ต้องจัดหางบการเงินให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีและคาดว่าจะเพิ่มขึ้นนับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548

บทนำ 2. (บทนำนี้ไม่เกี่ยวข้อง)

บทนำ 3. (บทนำนี้ไม่เกี่ยวข้อง)

บทนำ 4. ดังนั้นคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีจึงได้กำหนดวัตถุประสงค์เบื้องต้นสำหรับกิจกรรมเกี่ยวกับการสกัดแร่ ดังนี้

- (1) เพื่อที่จะจำกัดการปรับปรุงวิธีปฏิบัติทางการบัญชีสำหรับค่าใช้จ่ายในการสำรวจและประเมินค่าโดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญซึ่งอาจจะถูกยกเลิก เมื่อทางคณะกรรมการได้พิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติทางการบัญชีของกิจการซึ่งดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับการสำรวจและประเมินค่าแหล่งทรัพยากรแร่
- (2) เพื่อระบุสถานการณ์ที่กิจการซึ่งบันทึกค่าใช้จ่ายในการสำรวจและประเมินค่าเป็นสินทรัพย์ การทำการทดสอบการด้อยค่าให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 36 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การด้อยค่าของสินทรัพย์
- (3) เพื่อกำหนดให้กิจการซึ่งดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับการสำรวจและประเมินค่าแหล่งทรัพยากรแร่ ต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสินทรัพย์ที่เกี่ยวกับการสำรวจและประเมินค่า ระดับที่สินทรัพย์เหล่านั้นถูกประเมินการด้อยค่าและการรับรู้ผลขาดทุนจากการด้อยค่าของสินทรัพย์

องค์ประกอบสำคัญของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน

บทนำ 5. มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้

- (1) อนุญาตให้กิจการกำหนดนโยบายการบัญชีสำหรับการสำรวจและประเมินค่าแหล่งทรัพยากรแร่ โดยไม่ต้องพิจารณาข้อกำหนดตามย่อหน้าที่ 11 และ 12 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2552) ดังนั้นกิจการที่ปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ อาจยังคงใช้นโยบายการบัญชีซึ่งถือปฏิบัติอยู่ก่อนการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้มาใช้ ทั้งนี้รวมถึงการที่ยังคงใช้วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการรับรู้และการวัดมูลค่าซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายการบัญชีเดิม
- (2) กำหนดให้กิจการที่รับรู้ค่าใช้จ่ายในการสำรวจและประเมินค่าเป็นสินทรัพย์ทำการทดสอบการด้อยค่า เมื่อมีข้อเท็จจริงและสถานการณ์ที่บ่งชี้ว่ามูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์อาจสูงกว่ามูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืน
- (3) การรับรู้การด้อยค่าแตกต่างไปจาก มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 36 (ปรับปรุง 2552) แต่การวัดมูลค่าการด้อยค่าสอดคล้องกับมาตรฐานการบัญชีฉบับดังกล่าว ณ จุดที่ระบุว่ามี การด้อยค่า

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 6 เรื่อง การสำรวจ และการประเมินค่า แหล่งทรัพยากรแร่

วัตถุประสงค์

1. มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดการรายงานทางการเงินสำหรับการสำรวจ และการประเมินค่าแหล่งทรัพยากรแร่
2. มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้กำหนดให้
 - 2.1 จำกัดการปรับปรุงแนวปฏิบัติทางการบัญชีที่ใช้ปฏิบัติในปัจจุบันสำหรับรายจ่ายในการสำรวจและประเมินค่า
 - 2.2 กิจการที่รับรู้สินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่าต้องมีการประเมินการด้อยค่าให้เป็นไปตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ และวัดการด้อยค่าตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 36 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การด้อยค่าของสินทรัพย์
 - 2.3 เปิดเผยรายการ และอธิบายจำนวนเงินที่แสดงในงบการเงินของกิจการที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่าแหล่งทรัพยากรแร่ และช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจถึงจำนวนเงิน ระยะเวลา และความแน่นอนของกระแสเงินสดในอนาคตที่เกิดจากสินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่าที่มีการรับรู้

ขอบเขต

3. กิจการต้องใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้กับรายจ่ายในการสำรวจและการประเมินค่าที่เกิดขึ้น
4. มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ไม่ได้กล่าวถึงการบัญชีในหัวข้ออื่น ๆ ของกิจการที่ดำเนินการสำรวจและประเมินค่าแหล่งทรัพยากรแร่
5. กิจการต้องไม่นำเอามาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ไปใช้กับรายจ่ายที่เกิดขึ้น
 - 5.1 ก่อนการสำรวจ และการประเมินค่าทรัพยากรแร่ เช่น รายจ่ายที่เกิดขึ้นก่อนที่กิจการจะได้รับสิทธิตามกฎหมายให้สำรวจพื้นที่ที่ระบุไว้
 - 5.2 หลังจากที่ได้มีการพิสูจน์แล้วถึงความเป็นไปได้ทางเทคนิค และความเป็นไปได้เชิงพาณิชย์ของการนำเอาทรัพยากรแร่นั้นมาใช้

การรับรู้สินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่า

ข้อยกเว้นเป็นการชั่วคราวจากมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด ย่อหน้าที่ 11 และ 12

6. ในการกำหนดนโยบายบัญชี กิจการที่มีการรับรู้สินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่า ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 10 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชี และข้อผิดพลาด
7. ย่อหน้าที่ 11 และ 12 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด กำหนดแหล่งที่มาและแนวปฏิบัติ ซึ่งฝ่ายบริหารต้องใช้ในการพิจารณาการกำหนดนโยบายบัญชีสำหรับรายการที่มาตรฐานการรายงานทางการเงินยังไม่ได้ระบุไว้เป็นการเฉพาะ อย่างไรก็ตาม มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ ได้ระบุถึงข้อยกเว้นแก่กิจการในการนำข้อกำหนดจากย่อหน้าดังกล่าวมาถือปฏิบัติในเรื่องนโยบายบัญชีสำหรับการรับรู้และวัดมูลค่าของสินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่าโดยขึ้นอยู่กับพิจารณาตามย่อหน้าที่ 9 และ 10 ที่จะกล่าวถัดไป

การวัดมูลค่าสินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่า

การวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ

8. สินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและประเมินค่าต้องวัดมูลค่าโดยใช้ราคาทุน
- องค์ประกอบของราคาทุนสินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่า**
9. กิจการต้องกำหนดนโยบายซึ่งระบุถึงประเภทของรายการที่สามารถรับรู้เป็นสินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่าและนำนโยบายดังกล่าวมาใช้ปฏิบัติโดยสม่ำเสมอ ในการกำหนดนโยบายดังกล่าว กิจการจะต้องพิจารณาระดับความเกี่ยวข้องของรายการกับการพบแหล่งทรัพยากรแร่อย่างเฉพาะเจาะจง ตัวอย่างของรายการที่อาจบันทึกเป็นสินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่ามีดังนี้ (รายการดังต่อไปนี้ไม่ได้รวมรายการที่เกี่ยวข้องทั้งหมด)
 - 9.1 การได้มาซึ่งสิทธิในการสำรวจ
 - 9.2 การศึกษาทางด้านภูมิประเทศ ธรณีวิทยา ภูมิศาสตร์ และธรณีฟิสิกส์
 - 9.3 การขุดเจาะสำรวจ
 - 9.4 การขุด
 - 9.5 การเลือกตัวอย่าง และ
 - 9.6 กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประเมินความเป็นไปได้ทางด้านเทคนิคและความเป็นไปได้ในเชิงพาณิชย์ของการนำทรัพยากรแร่มาใช้
 10. รายการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแหล่งทรัพยากรแร่ ต้องไม่รับรู้เป็นสินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่า แม้บทการบัญชีและมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 38 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง สินทรัพย์ที่ไม่มีตัวตน ได้ให้แนวปฏิบัติในการรับรู้สินทรัพย์ที่เกิดจากการพัฒนาไว้แล้ว
 11. เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 37 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ประมาณการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้นและสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น กิจการจะรับรู้ภาระผูกพันที่เกี่ยวข้องกับ

การเคลื่อนย้ายและการรักษาสภาพให้กลับคืนดังเดิมที่เกิดขึ้นในระหว่างช่วงเฉพาะเวลาใดเวลาหนึ่ง ซึ่งเป็นผลมาจากสำรวจและประเมินค่าแหล่งทรัพยากรแร่

การวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ

12. หลังการรับรู้รายการ กิจการต้องเลือกใช้วิธีการราคาทุน หรือวิธีการตีราคาใหม่ในการวัดมูลค่าสินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่า ถ้ากิจการใช้วิธีการตีราคาใหม่ (ไม่ว่าจะเป็นไปตามวิธีที่ระบุในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (เมื่อมีการประกาศใช้) หรือ วิธีที่ระบุไว้ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 38 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง สินทรัพย์ไม่มีตัวตน) กิจการต้องใช้วิธีการดังกล่าวอย่างสม่ำเสมอกับการจัดประเภทของสินทรัพย์ (ดูย่อหน้าที่ 15)

การเปลี่ยนแปลงนโยบายบัญชี

13. กิจการอาจเปลี่ยนแปลงนโยบายบัญชีสำหรับรายจ่ายในการสำรวจและประเมินค่า ถ้าหากการเปลี่ยนแปลงนั้นทำให้งบการเงินแสดงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจของผู้ใช้มากขึ้นและไม่ได้ทำให้ความน่าเชื่อถือลดลง หรือทำให้มีความน่าเชื่อถือมากขึ้น และไม่ได้ทำให้ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจของผู้ใช้ลดลง กิจการต้องพิจารณาถึงหลักของความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจและความน่าเชื่อถือโดยใช้เกณฑ์ตามเงื่อนไขที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด
14. เพื่อให้การเปลี่ยนนโยบายการบัญชีสำหรับรายจ่ายจากการสำรวจและประเมินค่าเป็นไปอย่างมีเหตุผล กิจการต้องแสดงได้ว่าการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวทำให้งบการเงิน เป็นไปตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด มากยิ่งขึ้น แต่การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวไม่จำเป็นต้องเป็นไปตามเงื่อนไขทุกข้อที่กำหนด

การแสดงรายการ

การจัดประเภทรายการสินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่า

15. กิจการต้องจัดประเภทรายการสินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่าเป็นสินทรัพย์ที่มีตัวตนหรือไม่มีตัวตนตามลักษณะของสินทรัพย์ที่ได้มา และใช้หลักเกณฑ์ดังกล่าวอย่างสม่ำเสมอ
16. สินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่าบางรายการเป็นสินทรัพย์ที่ไม่มีตัวตน (เช่น สิทธิในการขุดเจาะ) ในขณะที่สินทรัพย์บางรายการเป็นสินทรัพย์ที่มีตัวตน (เช่น ยานพาหนะ หรือ อุปกรณ์ขุดเจาะ) เมื่อมีการใช้สินทรัพย์ที่มีตัวตนเพื่อพัฒนาสินทรัพย์ที่ไม่มีตัวตน จำนวนของสินทรัพย์ที่มีตัวตนที่ใช้ไปจะเป็นส่วนหนึ่งของต้นทุนสินทรัพย์ที่ไม่มีตัวตน ไม่ได้ทำให้สินทรัพย์ที่มีตัวตนเปลี่ยนเป็นสินทรัพย์ที่ไม่มีตัวตน

การจัดประเภทรายการใหม่สำหรับสินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่า

17. สินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่าต้องไม่ถูกจัดประเภทอยู่ในประเภทเดิมอีกต่อไป เมื่อมีการพิสูจน์แล้วถึงความเป็นไปได้ทางเทคนิคและความเป็นไปได้ในเชิงพาณิชย์ในการนำเอาทรัพยากรแร่มาใช้ กิจกรรมต้องมีการประเมินการด้อยค่าของสินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่าและรับรู้ขาดทุนจากการด้อยค่าก่อนการจัดประเภทรายการใหม่

การด้อยค่า

การรับรู้รายการและวัดมูลค่า

18. กิจกรรมต้องประเมินการด้อยค่าของสินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่าเมื่อมีข้อเท็จจริงและสถานการณ์ที่ชี้ให้เห็นว่ามูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ที่เกิดขึ้นจากการสำรวจและการประเมินค่าอาจสูงกว่ามูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืน เมื่อข้อเท็จจริงและสถานการณ์ที่ชี้ให้เห็นว่ามูลค่าตามบัญชีมีจำนวนสูงกว่ามูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืน กิจกรรมต้องวัดมูลค่าแสดง และเปิดเผยผลขาดทุนจากการด้อยค่าของสินทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 36 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การด้อยค่าของสินทรัพย์ ยกเว้นตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 21
19. สำหรับสินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่าเท่านั้น กิจกรรมต้องนำย่อหน้าที่ 20 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ มาปฏิบัติแทนที่ย่อหน้าที่ 8 ถึง 17 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 36 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การด้อยค่าของสินทรัพย์ ในการระบุว่าสินทรัพย์ที่เกิดการสำรวจและการประเมินค่าทรัพยากรแร่อาจเกิดการด้อยค่า ย่อหน้าที่ 20 ใช้คำว่า “สินทรัพย์” โดยให้หมายความรวมถึงสินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่าซึ่งแยกต่างหากหรือหน่วยสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดกระแสเงินสด
20. ข้อเท็จจริงหรือสถานการณ์ข้อใดข้อหนึ่งหรือมากกว่าหนึ่งข้อดังต่อไปนี้ เป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นว่ากิจกรรมต้องทดสอบการด้อยค่าสำหรับสินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่า (รายการดังต่อไปนี้ไม่ได้รวมรายการที่เกี่ยวข้องทั้งหมด)
 - 20.1 ระยะเวลาซึ่งกิจกรรมมีสิทธิในการสำรวจพื้นที่ที่ระบุไว้ได้หมดลง หรือระยะเวลาดังกล่าวกำลังจะหมดลงในระยะเวลาอันใกล้ และสิทธิดังกล่าวไม่ได้คาดว่าจะมีการต่ออายุ
 - 20.2 ไม่ได้มีการวางแผนงานหรือจัดหางบประมาณสำหรับรายจ่ายในการดำเนินการสำรวจและการประเมินค่าแหล่งทรัพยากรแร่ในพื้นที่ที่ระบุไว้
 - 20.3 การสำรวจและการประเมินค่าแหล่งทรัพยากรแร่ในพื้นที่ที่ระบุไว้ไม่ได้ทำให้กิจกรรมได้รับทรัพยากรแร่ในจำนวนที่สามารถนำไปใช้ในเชิงพาณิชย์ได้ และกิจกรรมได้ตัดสินใจหยุดดำเนินการในพื้นที่ดังกล่าว

20.4 มีข้อมูลเพียงพอที่ทำให้สามารถระบุได้ว่า แม้ว่าการพัฒนาพื้นที่ดังกล่าวยังคงดำเนินอยู่ต่อไป แต่มีความเป็นไปได้ว่ามูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืนเมื่อประสบความสำเร็จในการพัฒนา หรือเมื่อมีการขายจะต่ำกว่ามูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่า

ในกรณีดังกล่าวหรือกรณีที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน กิจการต้องทดสอบการด้อยค่าตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 36 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การด้อยค่าของสินทรัพย์ ผลขาดทุนจากการด้อยค่าของสินทรัพย์จะต้องรับรู้เป็นค่าใช้จ่ายตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 36 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การด้อยค่าของสินทรัพย์

การระบุระดับขั้นที่สินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่าจะต้องถูกประเมินการด้อยค่า

21. กิจการต้องกำหนดนโยบายการบัญชีในการปันส่วนสินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่าให้กับหน่วยสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดกระแสเงินสดหรือกลุ่มของหน่วยสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดกระแสเงินสดเพื่อวัตถุประสงค์ในการประเมินการด้อยค่าของสินทรัพย์ โดยหน่วยสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดกระแสเงินสดหรือกลุ่มของหน่วยที่ก่อให้เกิดกระแสเงินสดจะต้องมีขนาดไม่เกินส่วนงานปฏิบัติการตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 8 เรื่อง ส่วนงานดำเนินงาน (เมื่อมีการประกาศใช้)
22. ระดับที่กิจการกำหนดขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบการด้อยค่าของสินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและประเมินค่าอาจประกอบด้วยหน่วยที่ก่อให้เกิดกระแสเงินสดหนึ่งหน่วยหรือมากกว่า

การเปิดเผยข้อมูล

23. กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลซึ่งระบุและอธิบายจำนวนเงินที่ได้รับรู้ในงบการเงินที่เกิดจากการสำรวจและประเมินค่าแหล่งทรัพยากรแร่
24. เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 23 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้
 - 24.1 นโยบายการบัญชีของกิจการเกี่ยวกับรายจ่ายในการสำรวจและประเมินค่า รวมถึงการรับรู้รายจ่ายในการสำรวจและการประเมินค่าเป็นสินทรัพย์
 - 24.2 จำนวนสินทรัพย์ หนี้สิน รายได้และค่าใช้จ่าย กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน และกิจกรรมการลงทุนที่เกิดจากการสำรวจและประเมินค่าแหล่งทรัพยากรแร่
25. กิจการต้องแยกประเภทของสินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและประเมินค่าเป็นสินทรัพย์ประเภทหนึ่งต่างหาก และเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (เมื่อมีการประกาศใช้) หรือมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 38 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง สินทรัพย์ไม่มีตัวตน ตามการจัดประเภทของสินทรัพย์

วันถือปฏิบัติ

26. มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ให้ถือปฏิบัติกับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2554 เป็นต้นไป ทั้งนี้ สนับสนุนให้นำไปใช้ก่อนวันถือปฏิบัติ หากกิจการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ไปถือปฏิบัติสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มก่อนวันที่ 1 มกราคม 2554 กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าวด้วย

การปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง

27. หากกิจการไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 18 กับข้อมูลที่ใช้ในการเปรียบเทียบกับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มก่อนวันที่ 1 มกราคม 2554 กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าว ทั้งนี้มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชี และข้อผิดพลาดได้ให้คำอธิบายเกี่ยวกับความหมายของคำว่า “การไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติ” ไว้

ภาคผนวก ก

อธิบายคำจำกัดความ

ภาคผนวกนี้เป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน

สินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่า	หมายถึง	รายจ่ายในการสำรวจและประเมินค่า ซึ่งได้รับรู้เป็นสินทรัพย์ตามนโยบายการบัญชีของกิจการ
รายจ่ายในการสำรวจและประเมินค่าแหล่งทรัพยากรแร่	หมายถึง	รายจ่ายที่เกิดขึ้นของกิจการที่เกี่ยวข้องกับการสำรวจและประเมินค่าแหล่งทรัพยากรแร่ซึ่งเกิดขึ้นก่อนการพิสูจน์ความเป็นไปได้ทางเทคนิค และความเป็นไปได้ในเชิงพาณิชย์ของการนำเอาทรัพยากรแร่มาใช้
การสำรวจและประเมินค่าแหล่งทรัพยากรแร่	หมายถึง	การค้นหาแหล่งทรัพยากรแร่รวมถึงแร่ธาตุ น้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ และทรัพยากรลักษณะเดียวกันที่ไม่สามารถสร้างขึ้นใหม่ทดแทนได้ (similar non-regenerative resources) หลังจากที่เกิดกิจการได้รับสิทธิทางกฎหมายให้ทำการสำรวจในพื้นที่ที่ระบุไว้ รวมทั้งการกำหนดความเป็นไปได้ทางเทคนิคและความเป็นไปได้ในเชิงพาณิชย์ในการนำทรัพยากรแร่มาใช้